

Chinese Character Memory Strategy and Chinese Character Teaching Method by Using Joyce & Weil Memory Model

Tangthao Seajea^{1*} Nattida Podsalee²

Received: 27/12/2022, Revised: 21/07/2023, Accepted: 04/03/2024

Abstract

The purposes of this research were to (1) study the Chinese character memory achievement of students by using Joyce & Weil memory model. (2) study students' satisfaction toward learning by using Joyce & Weil memory model, and (3) study Chinese character memory strategy and Chinese character teaching method by using Joyce & Weil memory model.

The sample in this study were 40 First year Chinese for communication students, Phuket Rajabhat University. The research instruments were 1) Chinese character memory exercise by using Joyce & Weil memory model. 2) Chinese character memory test by using Joyce & Weil memory model, and 3) The student satisfaction questionnaire with Chinese character learning by using Joyce & Weil memory model. The statistics used to analyze the data were 1) Mean, 2) Standard Deviation (S.D.) from student satisfaction questionnaire by using Joyce & Weil memory model, and 3) Paired- Sample t-test.

The results revealed that (1) The Chinese character memory achievement of students after learning by using Joyce & Weil Memory model was significantly higher than before learning at the level of .05. (2) Students were satisfied with Chinese character learning by using Joyce & Weil Memory model for Chinese character furtherance at a high level ($\bar{x} = 4.26$). (3) The students who employ the Joyce & Weil memory model can establish a connection of memorizing Chinese characters in the lesson. This process can be analyzed by observing the higher test scores achieved by the students after studying.

Keyword: memory strategy; Chinese character Teaching; Joyce & Weil Memory Model

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

² Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University

* Corresponding author, Email: tangthao.k@pkru.ac.th

กลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำ ของจอยส์และวีล

แตงเถา แซ่เจี๋ย^{1*} ณัฐธิดา โพขสา²

Received: 27/12/2022, Revised: 21/07/2023, Accepted: 04/03/2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล (2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล และ (3) ศึกษากลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารชั้น ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบฝึกการจดจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล (2) แบบทดสอบการจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test (Paired- Sample t-test) และนำข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์การจดจำอักษรจีนของนักศึกษาหลังเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีลของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (2) นักศึกษามีความพึงพอใจกับการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล เพื่อส่งเสริมการจดจำอักษรจีน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.26 และ (3) นักศึกษาได้ใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล เชื่อมโยงไปสู่การจดจำอักษรจีนในบทเรียนได้ วิเคราะห์ได้จากนักศึกษามีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงขึ้น

คำสำคัญ: กลยุทธ์การจำ; การสอนอักษรจีน; ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ, ติดต่ออีเมล: tangthao.k@pkr.ac.th

บทนำ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาจีน ทั้งทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ด้านนี้แล้ว การเรียนภาษาจีน ผู้เรียนต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษรจีน วัฒนธรรมต่าง ๆ ของคนจีนอีกด้วย ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และเป็นภาษาที่มีความเก่าแก่วิวัฒนาการยาวนานหลายพันปี จุดเด่นที่ทำให้อักษรจีนแตกต่างจาก ตัวอักษรในภาษาอื่น ๆ นั่นก็คือ อักษรจีนมีวิวัฒนาการมาจากอักษรภาพของคนในสมัยโบราณ (Thonghaew, 2021: 117-126) มีความเป็นมาที่เกิดจากการวาดภาพของคนโบราณที่วาดตามรูปร่างของสิ่งของจริง อักษรจีนยุค แรกจะเป็นอักษรที่จารึกบนกระดูกสัตว์ที่เรียกว่า 甲骨文 (1,400 ปีก่อนคริสต์ศักราช) และมีวิวัฒนาการต่อเนื่อง มาจนถึงอักษร 楷书 ซึ่งถือเป็นต้นแบบของอักษรจีนในปัจจุบัน (Shaolan, 2016) การเขียนอักษรจีนจะประกอบ ไปด้วย 3 ส่วนประกอบ คือ เส้นขีด ตัวอักษรเดี่ยวและส่วนประกอบที่ไม่ใช่อักษร นอกจากการเรียนรู้ส่วนประกอบ ทั้ง 3 แล้วผู้เรียนต้องเข้าใจโครงสร้างของตัวอักษรจีนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวอักษรที่มีส่วนประกอบ เดี่ยว เช่น 人, 月 เป็นต้น และตัวอักษรที่มีส่วนประกอบผสม เช่น 語 国 เป็นต้น ผู้เรียนภาษาจีนจะพบปัญหาด้าน การจดจำอักษรจีน เนื่องจากการเรียนบทเรียนหนึ่งผู้เรียนจะพบอักษรจีนใหม่เพิ่มขึ้นทุกครั้ง ผู้เรียนจะเลือกใช้วิธี จดจำอักษรจีนจากการจำทีละคำโดยคัดคำศัพท์คำนั้นหลาย ๆ รอบ (Prapagorn, 2018: 85-97) ซึ่งนอกจาก วิธีการคัดคำศัพท์เดิมซ้ำ ๆ แล้ว ผู้เรียนยังสามารถนำส่วนประกอบข้างหรือโครงสร้าง จำแนกหมวดหมู่หรือ เชื่อมโยงกับอักษรจีนลอกเลียนรูปเพื่อมาช่วยในการจดจำและเขียนอักษรจีนนั้นได้ การสำรวจกลยุทธ์ความจำการ เรียนภาษาจีนพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบเลือกเนื้อหาที่เรียนในการท่องจำและผู้สอนควรจะชัก จูงให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การจำที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาระบบความจำ (Jaiboon, 2016: 29-39) จากทฤษฎีกล ยุทธ์การจำของจำวหมิงฮุย (Jaiboon, 2016 as cited in Siriphan, 2018) พบว่า วิธีการเรียนโดยการจำรูปร่าง ตัวอักษร ผู้เรียนจะมีการนำความรู้ด้านอักษรภาษาจีนมาผสมผสานกับการเรียนรู้คำศัพท์กลายเป็นความสามารถ ในการทำความเข้าใจคำศัพท์ อักษรจีนเป็นอักษรที่ใช้ชีวิตรวมกันเป็นตัวอักษรสี่เหลี่ยม เป็นอักษรที่มีการพัฒนามา จากรูปภาพ ใช้วิธีการพิเศษในการแสดงถึงความหมายและเสียง ผู้เรียนต้องเข้าใจและวิเคราะห์วิธีการสร้างคำและ ปัจจัยทางวัฒนธรรมของตัวอักษรนั้น ๆ

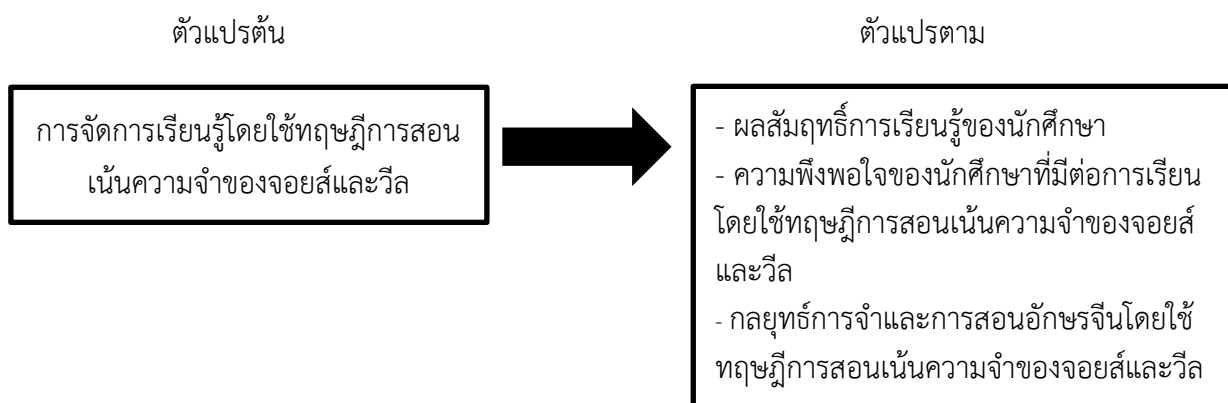
ในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้สอนจะพบปัญหาผู้เรียนจดจำอักษรจีนไม่ได้ เนื่องจากลักษณะพิเศษของ ตัวอักษรที่เป็นอักษรเชิงสัญลักษณ์แสดงความหมายในตัวเอง ไม่เหมือนกับภาษาอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจำ อักษรจีน เสียง และความหมายของตัวอักษรได้ (Malee, 2019) ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ข้อเสนอแนะในการ สอนภาษาจีน เช่น วิธีการสอนแบบจำอักษรโดยรวม วิธีการสอนแบบจำอักษรโดยแบ่งแยก หรือวิธีการสอนแบบ อธิบายอักษรจีน เป็นต้น การเขียนอักษรจีนเป็นพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นสำหรับการเรียนภาษาจีน แต่ผู้เรียนส่วน ใหญ่จะรู้สึกว่ายากและจำยาก เนื่องจากอักษรจีนเป็นอักษรที่มีเส้นขีดจำนวนมาก จึงทำให้เกิด ปัญหาที่ผู้เรียนจดจำและเขียนอักษรจีนไม่ได้ (Thonghaew, 2021) สอดคล้องกับ โจวเจียน (Li, 2011) กล่าวว่า ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติยังไม่บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร ผู้เรียนใช้เวลาเรียนภาษาจีน มานาน แต่คนที่สามารถนำไปใช้จริงได้มีน้อย โดยเฉพาะการเรียนการสอนตัวอักษรจีน ผู้เรียนส่วนมากเขียนอักษร จีนไม่ถูกต้องและจดจำอักษรจีนไม่ได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การเรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก จากการศึกษาวิธีการ

สอนที่นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะ พบว่า การเรียนภาษาจีน ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้วิธีการจดจำอักษรจีน ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดและสนใจที่จะศึกษาแนวทางการสอนภาษาจีนโดยรูปแบบการสอนเน้นความจำ โดยงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้การเน้นความจำของจอยส์และวีลซึ่งหลักการของทฤษฎีนี้คือ การฝึกให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสาระต่าง ๆ ให้เห็นเป็นภาพหรือจินตนาการที่หลากหลาย โดยเฉพาะอักษรจีนที่เกิดจากอักษรภาพ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภาพ ความหมายกับตัวอักษรได้ และรวมทั้งการเชื่อมโยงส่วนประกอบของอักษรเข้ากับ ความหมายของตัวอักษรได้เช่นกัน ในทฤษฎีการเรียนรู้การเน้นความจำของจอยส์และวีล ผู้วิจัยคิดว่าจะเป็นตัว ช่วยให้ผู้เรียนจดจำอักษรจีนได้ดีขึ้น และผู้เรียนยังเกิดการเรียนรู้กลวิธีการจำอื่น ๆ ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาภายใต้การจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล
3. เพื่อศึกษากลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากล

รูปแบบการเรียนการสอนในปัจจุบันที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนทั่วไป หากแบ่งหมวดหมู่ของรูปแบบการสอนตามลักษณะวัตถุประสงค์เฉพาะหรือเจตนารมณ์ของรูปแบบ (Khammanee, 2017: 6-8) สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 5 หมวด ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาสาระอาจจะอยู่ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย คือ รูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะกระบวนการ คือ ทักษะที่เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่น กระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การใช้เหตุผล การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรืออาจเป็นกระบวนการทางสังคม เช่น กระบวนการทำงานร่วมกัน

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ คือ รูปแบบที่พยายามพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ

ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาจีนมีความจำเป็นที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นด้านพุทธิพิสัยซึ่งได้รับความนิยมมีด้วยกันมี 5 รูปแบบ (Khammanee, 2017: 8-25) คือ รูปแบบการเรียนการสอนมนทัศน์ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกานเย รูปแบบการเรียนการสอนโดยการนำเสนอ มโนทัศน์กว้างล่วงหน้า รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ และรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย

1. แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนมนทัศน์

รูปแบบนี้มีแนวคิดขึ้นมาจากจอยส์และวีล (Joice & Weil, 1996: 161-178 as cited in Khammanee, 2017: 9-12) พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นโดยใช้ แนวคิดของบรุนเนอร์ กู๊ดนาว และออสติน (Bruner, Goodnow, and Austion) การเรียนรู้มนทัศน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นสามารถทำได้โดยการค้นหาคุณสมบัติเฉพาะที่สำคัญของสิ่งนั้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่ใช่และไม่ใช่สิ่งนั้นออกจากกันได้ โดยมีวัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ของมนทัศน์ของเนื้อหาสาระต่าง ๆ อย่างเข้าใจ และสามารถให้คำนิยามของมนทัศน์นั้นด้วยตนเอง

2. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกานเย

กานเย (Gagne) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอน คือ ทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ โดยระบบการสอนของกานเย มีขั้นตอนการสอนที่เริ่มจากเรื่องที่ยากไปหาเรื่องที่ยาก แบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 9 ขั้นตอน คือ (1) เร่งเร้าความสนใจ (2) บอกวัตถุประสงค์ (3) ทบทวนความรู้เดิม (4) นำเสนอเนื้อหาใหม่ (5) ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (6) กระตุ้นการตอบสนอง (7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ (8) ทดสอบความรู้ใหม่ และ (9) สรุปและนำไปใช้ (ChitChak, 2016: 13-16) ซึ่งระบบการสอนของกานเยมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อเร่งการตอบสนองของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ การเรียนรู้ข้อเท็จจริงใช้สมองในการคิด การรับรู้ รวมทั้งทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกายและเจตคติ

3. รูปแบบการเรียนการสอนโดยการนำเสนอมนทัศน์กว้างล่วงหน้า

จอยส์และวีล (Joice & Weil) ได้พัฒนารูปแบบนี้โดยใช้แนวคิดของออสเบล (Ausubel) เกี่ยวกับการนำเสนอมนทัศน์กว้างล่วงหน้า (Chalatyaem, n.d.) เพื่อการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยเชื่อว่าการเรียนรู้จะมี

ความหมายได้ถ้าสิ่งที่เรียนรู้สามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน เกิดความคิดรวบยอดในสิ่งที่เรียนและสามารถจัดโครงสร้างความรู้ของตนเองได้

4. รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ

จอยส์และวีล (Joice & Weil, 1996: 209-231 as cited in Khammanee, 2017: 17-19) รูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ได้ดีและได้นาน และได้เรียนรู้กลวิธีการจำตัวอักษรจีนเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรายวิชาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลัก 6 ประการ คือ

(1) การตระหนักรู้ (awareness) คือ การที่บุคคลจะจดจำสิ่งใดได้นั้นจะต้องเริ่มจากการรับรู้สิ่งนั้นหรือการสังเกตสิ่งนั้นอย่างตั้งใจ

(2) การเชื่อมโยง (association) กับสิ่งที่รู้แล้วหรือจำได้

(3) ระบบการเชื่อมโยง (link system) คือ ระบบในการเชื่อมความคิดหลายความคิดเข้าด้วยกันในลักษณะที่ความคิดหนึ่งจะไปกระตุ้นให้จำอีกความคิดหนึ่งได้

(4) การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (ridiculous association) การเชื่อมโยงที่จะช่วยให้บุคคลจดจำได้ดีนั้นมักจะเป็นสิ่งที่แปลกไปจากปกติธรรมดา การเชื่อมโยงในลักษณะที่แปลกเป็นไปไม่ได้ ชวนให้ขบขัน มักจะประทับในความทรงจำของบุคคลเป็นเวลานาน

(5) ระบบการใช้คำทดแทน

(6) การใช้คำสำคัญ (key word) ได้แก่ การใช้คำ อักษรหรือพยางค์เพียงตัวเดียวเพื่อช่วยกระตุ้นให้จำสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้

5. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก

โจนส์และคณะ คล้าก และจอยส์และคณะ (Khammanee, 2017: 19-25) ได้พัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก แนวคิดนี้เชื่อว่ากระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนด้วยกันได้แก่ ความจำข้อมูล กระบวนการทางปัญญา และเมตาคอกนิชัน ซึ่งอาศัยกระบวนการทางปัญญาของบุคคลนั้น ซึ่งประกอบด้วย (1) การใส่ใจ (2) การรับรู้ (3) การทำซ้ำ (4) การเข้ารหัส และ (5) การเรียกคืน วัตถุประสงค์ของรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมความรู้ใหม่กับความรู้เดิม จัดข้อมูลเรียนรู้ด้วยผังกราฟิกช่วยในการจำ

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีน 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งหมด 82 คน ตามรายชื่อการลงทะเบียนจากเว็บไซต์ระบบการบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต (reg.pkru.ac.th)

2. กลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นเกณฑ์การคัดเลือกแยกระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มลงทะเบียนเรียนปกติ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยเลือกใช้การสุ่มแบบง่ายด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery Method) แบบการสุ่มไม่แทนที่
- 2.2 ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างห้องละ 20 คน รวมนักศึกษาทั้ง 2 ห้องต้องได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน

40 คน

- 2.3 ผู้วิจัยทำสลาก โดยเขียนชื่อนักศึกษาทุกคนลงในสลากแต่ละใบ

2.4 ผู้วิจัยนำสลากทุกใบใส่ในภาชนะ เขย่าให้ปะปนกัน แล้วจึงเลือกหยิบขึ้นมาที่ละใบจนได้ครบตามจำนวนที่ต้องการโดยไม่ใส่สลากใบนั้นกลับเข้าไปอีก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกการจดจำอักษรจีน แบบฝึก คือ แบบฝึกการจดจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล โดยเนื้อหาแบบฝึกมีจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงส่วนประกอบข้างและโครงสร้างของอักษรจีน เรื่องที่ 2 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงที่น่าขบขันกับตัวอักษรลอกเลียนรูป ผู้วิจัยจะให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึก

2. แบบทดสอบวัดทักษะการจำตัวอักษรจีนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบ คือ แบบทดสอบการจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบสอบถาม คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกแล้ว

ระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเก็บข้อมูลในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 แบ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงส่วนประกอบข้างและโครงสร้างของอักษรจีน และเรื่องที่ 2 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงที่น่าขบขันกับตัวอักษรลอกเลียนรูป รวมเป็นชั่วโมงการเรียนรู้จำนวน 5 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล จำนวน 1 ชั่วโมง รวมระยะเวลาการวิจัยทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นตอนมีดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การเรียนด้วยแบบฝึก การจดจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล และอธิบายวิธีการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

2. ขั้นระหว่างการทดลอง

- ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานจำนวน 20 ข้อ บันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

- ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีลในการจดจำอักษรจีนจากบทเรียน และให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนจากแบบฝึกหัดการจดจำอักษรจีน

- เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

3. ขั้นหลังการทดลอง

- ผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาวัดผลสัมฤทธิ์การจดจำอักษรจีนของนักศึกษาโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนนำมาตรวจเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้โดยตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยการเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบหาความแตกต่างด้วยการทดสอบ t-test ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำข้อมูลมาจัดกระทำโดยใช้สถิติเบื้องต้นตรวจสอบสภาพข้อมูลที่รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล แยกประเภท

- กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test (Paired-Sample t-test) มาวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนสำหรับวัดผลการเรียนรู้ (ผลสัมฤทธิ์)

2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการศึกษา

ผลการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังการใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

ตาราง 1.1 ผลต่างระดับคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

นักศึกษา คนที่	คะแนนเต็ม (20)		ผลต่าง	ร้อยละผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	8	17	9	45.00
2	17	20	3	15.00
3	12	20	8	40.00
4	13	15	2	10.00
5	13	17	4	20.00
6	13	14	1	5.00
7	10	16	6	30.00
8	14	17	3	15.00
9	14	17	3	15.00
10	13	17	4	20.00
11	9	17	8	40.00
12	15	19	4	20.00
13	12	14	2	10.00
14	12	14	2	10.00
15	8	12	4	20.00
16	12	20	8	40.00
17	12	18	6	30.00
18	14	15	1	5.00
19	9	17	8	40.00
20	10	19	9	45.00
21	12	17	5	25.00
22	14	14	0	0.00
23	12	18	6	30.00
24	15	16	1	5.00
25	14	18	4	20.00
26	9	15	6	30.00
27	10	13	3	15.00
28	8	11	3	15.00
29	10	15	5	25.00
30	8	13	5	25.00
31	14	17	3	15.00
32	10	16	6	30.00

ตาราง 1.1 (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	คะแนนเต็ม (20)		ผลต่าง	ร้อยละผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
33	14	14	0	0.00
34	13	19	6	30.00
35	10	16	6	30.00
36	11	16	5	25.00
37	12	14	2	10.00
38	13	19	6	30.00
39	11	18	7	35.00
40	14	15	1	5.00
เฉลี่ย	11.85	16.22	4.38	-

จากตารางที่ 1.1 พบว่าผลการวิเคราะห์ค่าผลต่างที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล โดยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 11.85 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.22 และมีค่าเฉลี่ยผลต่างเท่ากับ 4.38 เห็นได้ว่านักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้มีนักศึกษาจำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 5) ที่ได้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่าเดิม (คิดเป็นร้อยละ 0.00) โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 25 ถึง 40 เป็นจำนวน 18 คน (คิดเป็นร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) จากผลคะแนนทดสอบพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนหลังเรียนพัฒนาสูงขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจในการเรียนและความถนัดของนักศึกษาในแต่ละบุคคล เห็นได้จากมีทั้งนักศึกษาที่ได้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่าเดิม และนักศึกษาที่ได้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้น

ตาราง 1.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การจดจำอักษรจีนก่อนและหลังการใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวีล

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	20	11.85	.355	-11.076	39	.000
หลังเรียน	20	16.22	.353			

*มีนัยสำคัญทางค่าสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการจดจำอักษรจีนของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง สูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลอง (Mean=16.22, S.D.= .353) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลอง (Mean=11.85, S.D.= .355) ค่าสถิติ t เท่ากับ -11.076 สรุปได้ว่า

ทักษะการจดจำอักษรจีนของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลเพื่อส่งเสริมการจดจำอักษรจีนของผู้เรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

ตาราง 2.1 รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. คำชี้แจงชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.22	0.576	มาก
2. เนื้อหาในแบบฝึกหัดเหมาะสมกับผู้เรียน	4.27	0.598	มาก
3. แบบฝึกหัดกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.12	0.647	มาก
4. แบบฝึกหัดแต่ละชุดมีความเหมาะสม	4.25	0.588	มาก
5. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนมีความยากง่ายเหมาะสม	4.35	0.533	มาก
6. นักศึกษาสามารถทำแบบฝึกได้	4.52	0.554	มากที่สุด
7. แบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.20	0.607	มาก
8. แบบฝึกทำให้สนุกสนานในการเรียน	4.07	0.525	มาก
9. แบบฝึกทำให้เกิดการเรียนรู้	4.40	0.545	มาก
10. นักศึกษาสามารถจำตัวอักษรจีนได้ดีขึ้น	4.17	0.675	มาก
11. การจำอักษรจีนเชื่อมโยงกับภาพทำให้นักศึกษาจดจำอักษรจีนได้มากขึ้น	4.17	0.675	มาก
12. การจำอักษรจีนเชื่อมโยงกับส่วนประกอบข้างทำให้นักศึกษาจดจำอักษรจีนได้มากขึ้น	4.32	0.693	มาก
13. ความสามารถในการจดจำอักษรจีนได้รับการพัฒนา	4.35	0.579	มาก
14. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนอักษรจีนมากขึ้น	4.20	0.648	มาก
15. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจดจำอักษรจีนตัวอื่น ๆ ได้	4.40	0.590	มาก
รวม	4.26	0.602	มาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายการประเมินความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน พบว่า โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลเพื่อส่งเสริมการจดจำอักษรจีนในระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (Mean) = 4.26 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.602 รายการประเมินจำนวน 14 ข้อมีระดับความพึงพอใจมาก และมีรายการประเมินจำนวน 1 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมการจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

จากการอาศัยทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล นำมาออกแบบแบบฝึกการจดจำอักษรจีน โดยในเล่มแบบฝึกได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล แผนจัดการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง ใบความรู้ ชุดส่วนประกอบข้างและโครงสร้างอักษรจีน และแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ใบความรู้ ตัวอักษรจีนลอกเลียนรูป เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดการตระหนักรู้เตรียมเริ่มการรับรู้หรือสังเกตสิ่งที่กำลังเรียนอย่างตั้งใจ จากนั้นเมื่อนักศึกษาได้รับรู้เนื้อหาของบทเรียนแล้ว การฝึกทำแบบฝึกหัดภายในเล่มแบบฝึก ผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของส่วนประกอบข้าง โครงสร้างอักษรจีนและการใช้รูปภาพ คำสำคัญ หรือคำอธิบายที่แปลกไปจากปกติธรรมดา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงไปสู่การจดจำอักษรจีนของบทเรียนได้ ผู้วิจัยจึงพบว่ากลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลทำให้นักศึกษาจดจำอักษรจีนได้ดีขึ้น ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนที่นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้น และผลประเมินความพึงพอใจที่นักศึกษาให้ความเห็นว่าแบบฝึกทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รวมทั้งการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล มีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจดจำอักษรจีนตัวอื่น ๆ ได้เช่นกัน

สรุปผลการวิจัย

จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ (1) แบบฝึกการจดจำอักษรจีน แบบฝึกจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงส่วนประกอบข้างและโครงสร้างของอักษรจีน เรื่องที่ 2 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงที่นำขบขันกับตัวอักษรลอกเลียนรูป (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และประเมินความเหมาะสมของแบบฝึก

1. ทักษะการจดจำอักษรจีนของนักศึกษาหลังเรียนรู้อยู่โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาจีน 1 สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนน 4.38)

2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างพึงพอใจกับการเรียนการสอนโดยใช้โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล เพื่อส่งเสริมการจดจำอักษรจีน โดยเฉลี่ย (Mean = 4.26) แสดงว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

3. นักศึกษาได้ใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล เชื่อมโยงไปสู่การจดจำอักษรจีนในบทเรียนได้ ซึ่งวิเคราะห์ได้จากนักศึกษามีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงขึ้น

การอภิปรายผล

1. ความสามารถทางการจดจำอักษรจีนสำหรับนักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถทางการจดจำอักษรจีนของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อธิบายได้ว่าจะเน้นทักษะการจดจำอักษรจีนของนักศึกษาหลังเรียนสูงขึ้นเพราะ (1) การศึกษาเรียนรู้จากใบความรู้และเล่มแบบฝึกการจดจำอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล ที่มีเนื้อหาแบบฝึกจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงส่วนประกอบข้างและโครงสร้างของอักษรจีน เรื่องที่ 2 การเรียนรู้อักษรจีนโดยการเชื่อมโยงที่นำขบขันกับตัวอักษรลอกเลียนรูป ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sukanya Thonghaew (2021: 124) สรุปไว้ว่า การเรียนภาษาจีนในช่วงแรก ควรให้ผู้เรียนพยายามจดจำอักษรจีนที่มาจากอักษรภาพ เนื่องจากตัวอักษรจีนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นอักษรเดี่ยว เขียนง่าย และค่อยฝึกฝนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงไปสู่โครงสร้างและส่วนประกอบข้างของอักษรจีน เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับตัวอักษรจีน การออกแบบของเล่มแบบฝึกที่มีภาพประกอบภายในเล่ม มีส่วนช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ และสนใจเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น จากผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาที่ใช้กลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีน โดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลได้เพิ่มขึ้นแล้ว ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำกลยุทธ์นี้ไปประยุกต์เพื่อเป็นแนวทางการจดจำอักษรจีน ให้มากยิ่งขึ้น และเป็นตัวช่วยให้กับผู้เรียนในการเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับที่สูงขึ้น เช่น รายวิชาภาษาจีน 2 รายวิชาภาษาจีน 3 รายวิชาการอ่านภาษาจีน เป็นต้น

2. กลยุทธ์การจำและการสอนอักษรจีนโดยใช้ทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล

จากการศึกษาและการวิเคราะห์ผลวิจัยสำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยพบว่า การนำทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิลไปใช้ในการสอนนักศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการจดจำอักษรจีนนั้น ผู้สอนสามารถพลิกแพลงกลยุทธ์การสอนของตนเอง โดยอาศัยหลักการของทฤษฎีการสอนเน้นความจำของจอยส์และวิล ได้ดังนี้

กระบวนการขั้นตอนการสอน มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตระหนักรู้ หรือการสังเกตศึกษาสาระสำคัญอย่างตั้งใจ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกที่ทำให้ผู้เรียนรับรู้สิ่งที่ต้องเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ควบคู่ไปกับผู้สอนอธิบายเนื้อหาจากใบความรู้ และเน้นสาระสำคัญหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องจำเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเชื่อมโยงไปสู่การจดจำอักษรจีน

ขั้นที่ 2 การเชื่อมโยง สำหรับขั้นตอนนี้ให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนรู้ผ่านมาแล้วและจำได้ เช่น ใช้รูปภาพหน้าผู้หญิงเป็นสื่อทำให้สามารถเชื่อมโยงความหมายได้ทันที รูปภาพนี้เชื่อมโยงกับตัวอักษรจีน 女 หมายถึง ผู้หญิงหรือเพศหญิง

ขั้นที่ 3 การใช้จินตนาการ สำหรับการฝึกขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการตระหนักรู้ การเชื่อมโยงตัวอักษรจีนมาแล้ว การใช้จินตนาการผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ในการจดจำอักษรจีนประเภทตัวอักษรลอกเลียนรูป (象形字) เช่น ตัวอักษร 山 แปลว่า ภูเขา ผู้เรียนจินตนาการได้ว่าคล้ายภูเขา 3 ลูกเรียงกัน และตัวอักษร 马 แปลว่า ม้า ซึ่งผู้เรียนสามารถจินตนาการเป็นลักษณะของตัวม้าและลักษณะของตัวอักษรมาเชื่อมโยงกันได้ว่า ม้า 1 ตัวหันข้างยกขาขึ้นสูง

ตาราง ตัวอักษร 山

	ภูเขาสูงเสียดฟ้า เรียงกัน 3 ลูก
ตัวอักษรจีน	山
พินอิน	shān
ความหมาย	ภูเขา

ตาราง ตัวอักษร 马

	ม้า 1 ตัวหันข้าง ยกขาขึ้นสูง
ตัวอักษรจีน	马
พินอิน	mǎ
ความหมาย	ม้า

ขั้นที่ 4 การฝึกใช้เทคนิคต่าง ๆ สำหรับการฝึกขั้นตอนนี้ ผู้เรียนสามารถเลือกเทคนิคจดจำอักษรจีนได้อย่างหลากหลายที่ได้ผ่านการฝึกฝนมาก่อนหน้านี้แล้ว เช่น การเชื่อมโยง การใช้จินตนาการ หรือการใช้คำสำคัญ โดยเลือกเทคนิคให้เหมาะสมกับตัวอักษรจีน ส่วนประกอบหรือโครงสร้างของอักษรจีนนั้น ๆ เช่น ส่วนประกอบข้าง “辶” (走之旁) ผู้เรียนสามารถจดจำคำสำคัญ คือคำว่า 走 แปลว่า เดิน ฉะนั้นการเดินต้องมีความสัมพันธ์กับเท้าหรือระยะทาง เมื่อผู้เรียนเจอตัวอักษรจีนที่มีส่วนประกอบข้าง “辶” ทำให้ผู้เรียนคาดเดาความหมายของตัวอักษรจีนนั้นได้เบื้องต้น

ตาราง ส่วนประกอบข้าง “乚”

ชื่อเรียก	走之旁
พินอิน	zǒuzhīpáng
ความหมายที่เกี่ยวข้อง	เกี่ยวข้องกับการเดิน ระยะทางหรือการกระทำของเท้า

โดยผู้วิจัยพบว่า มีความสอดคล้องกับวิธีการจำแบบประยุกต์ใช้ของ Chotikan Jaiboon (2016) สรุปไว้ว่าการประยุกต์ใช้จากชีวิตจริงแล้วทำให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกซึ้งไปอีกชั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำให้แก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ งานวิจัยมีข้อเสนอแนะ ที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ผู้สอนควรจะพัฒนาแบบฝึกอักษรจีน ให้มีระดับที่สูงขึ้นและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำอักษรจีนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาทางด้านทักษะการฟัง การพูด หรือการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Chalatyaem, N. (n.d.). *Teaching and Learning Model using Advance Organizer Model*. Retrieved May 30, 2022, from http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CU_FORMJOURNAL/DRAWER001/GENERAL/DATA0016/00016208.PDF
- Chitchak, A. (2016). *Decelopment of Learning Management According to Gagne’s Approach With Computer Assisted Instruction on Principle of Basic Computer for Pratiomsuksa 4 students*. [Master's thesis, Rajabhat Mahasarakham University].
- Jaiboon, C. (2016). *Chinese Vocabulary Memory strategy and Chinese Vocabulary Teaching*. National Academic Conference (pp. 29-40). Dhurakit Pundit University Bangkok.

- Khammanee, Th. (2017). *Teaching method: Mutiple choices* (9 th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Li, Y. (2011). *The Development of Drill Exercise on Chinese Writing Skill of Fourth Grade Students*. [Master's thesis, Silpakorn University].
- Malee, R. (2019). *The Development of The writing practice of Chinese compound characters using associative memory techniques for Chinese character recognition of 10th grade students*. [Master's thesis, Naresuan University].
- Prapagorn, P. (2018). Improving Mandarin Chinese Vocabulary Retention Ability Through Chinese Radical. *RMUTI Journal Humanities and Social Sciences*. 5(2), 99–111.
- Shaolan. (2016). *Chineasy: The New Way to Read Chinese* [Chineasy เก่งจีนได้ไม่ต้องจำ] (1st ed.). Bangkok: Amarin Printing and Publishing.
- Thonghaew, S. (2021). The Improvement of the Mandarin Chinese Alphabets Memorization of Chinese Major Students in Thepsatri Rajabhat University Using a Chinese Single-Structured Alphabet Writing Learning Package. *Journal of Lawasri*. 5(1), 117–126.